

Продовження.

Початок на стор. 1

Кажуть, коли народжується дитина, до її колиски прилітають ангели, щоб обдарувати немовля даром Божим. Можливо тому, що Сашко народився в мальовничому Поліському краї, багатому на лісові насадження, які і визначили життєву долю ще зовсім маленького хлопчика. Адже Всевишній створив ліс раніше від людей. І коли з'явилося людське плем'я, могутні і величні зелені насадження дали людям і притулок, і знаряддя, і здобич. Тому Творець світу бажав, аби ліс не лише захищав рід людський, а й сам потребував надійного догляду та захисту. Тож і поклав на плечі Олександра не легку ношу, яка зобов'язує обєрігати та примножувати цей зеленолистяний Божий дар.

ЗМАЛКУ ЗАЧАРУВАВ ЛІС ТА ВСЕ, ЩО ТАМ ВОДИЛОСЯ

Сам же Олександр Мелешук розповідає, що потрапив у лісову сферу ще й завдяки своїм батькам.

- Мої тато і мама працювали агрономами в колгоспі. Ця робота була не зовсім вдячною, тому всіляко відмовляла мене, аби не обрав цю професію. Мої ранні роки минули на Сарненщині та Володимиреччині. Біля нас всюди близько ріс ліс, куди почав ходити змалку. Мене зачарували як зелені насадження, так і все, що в них росло та водилося. Особливо ж полюбляв збирати ягоди та гриби. Подорослішавши, почав розуміти, що ліс - це справжній Божий дар, яким треба бережно користуватися та берегти. Тож після закінчення школи вступив до Львівського лісотехнічного інституту. Тоді

Покликання - ростити ліс

У Базальтiвському розсаднику

з такими відомими професіоналами лісової справи як Іван Чорнобай, Василь Фізик, Яків Веремчук. Це були помітні постаті не лише в районі, а й області, - *пригадає початок своєї трудової біографії Олександр Мелешук*. - Від них я багато чого навчився. Зокрема, не так паперовій роботі, як організації виробництва, розстановки кадрів, взаємовідносинам з людьми. Пам'ятаю, якщо Іван Васильович Чорнобай підвищував голос, то всі знали, що не даремно. І розуміли, що хтось десь не так спрацював. А кому за все відповідати? Звісно, що директору! Тому і я людина хоч і вимоглива, однак до колег по роботі ставлюся з повагою і

інституті. Тож не дивно, що коліскою лісу вважає розсадники, де висіваються маленькі насінини, які згодом за допомогою людських рук зростатимуть у зелені шати нашої планети. Завжди з гордістю розповідає про Базальтiвський базисний розсадник, який є базовим господарством в області зі збирання елітного насіння сосни звичайної з плантацій, де ростуть дерева з цінними спадковими властивостями. А щоб побачити, що та як там вирощується, дає завдання інженеру лісових культур Ользі Блонській на місці розповіді про всі процеси, які там відбуваються.

На місці дізнаюся, що насіння, необхідне для вирощу-

партнерами і схвалюємо їхнє бажання більше дізнатися про ліс, - *висловлює свою думку директор лісгоспу Олександр Мелешук*. - Адже це виховує в дітей правильне розуміння процесів, які відбуваються в лісовому господарстві, підвищує екологічний рівень їхньої екологічної культури. Я переконаний в тому, що екологічна просвіта допоможе дітям дізнатися про всі процеси лісгосподарського циклу і зрозуміти, що ліс - це великий і важливий комплекс, що складається з посадки, догляду, охорони, а також переробки для виробничих цілей. Нам дуже важливо, щоб діти росли екологічно освіченими та стали більш відповідальними

сандр Мелешук, аби не бути більше сировинним придатком для приватних переробників, які то беруть, то не беруть сировину, та ще й керують ціною. Відкриття такого цеху дозволило підписати угоди зі споживачами та залучити додаткові кошти для існування підприємства та дальшого його розвитку.

- Цей виробничий цех з'явився на підприємстві завдяки ініціативі та наполегливості нашого директора, - в один голос кажуть начальник лісопромислового комплексу Руслан Бiньковський та технологічний керівник Богдан Коцький. - Сьогодні тут працює більше 20 чоловік, які отримують гідну зарплату.

...вий юнак повинен був відслужити в армії. Тож після другого курсу і мене забрали до війська. Хочу сказати, що армійська школа не минула марно. Я служив водієм. Доводилося багато їздити. В армії принаймні в той час, було зовсім інакше, ніж на «гражданці». Там мусив розраховувати лише на свою кмітливості та власні сили. Скажімо, якщо машина обламалася, самому треба було мізкувати, як ліквідувати поломку. А від щоденної їзди ті поломки траплялися часто. Нерідко доводилося лагодити автомобіль навіть по ночах, аби на ранок на ходу був. Лежиш в боксі на бетоні та крутиш купу гайок. Усе це загартувало не лише фізично, а й морально. Згодом мене призначили командиром відділення, а з часом заступником командира взводу. Відповідальності додалося, адже треба було дбати вже не стільки про себе, як про підлеглих колег-солдатів. Можливо, тоді в якійсь мірі і відчув, що можу керувати.

ЯКЩО ПРАЦІВНИК ВІДДАЄТЬСЯ РОБОТІ НА 70 ЧИ 80 ВІДСОТКІВ, ТО ЦЕ НЕ Є ВІДДАЧА

Після звільнення в запас Олександр Мелешук продовжив навчання на лісгосподарському факультеті Львівського лісотехнічного інституту. Закінчивши заклад у 1989 році, почав працювати на посаді помічника лісничого Решуцького лісництва Клеванського держлісгоспу, згодом з 1995-го по 1997-й роки - інженером лісового господарства Клеванського держлісгоспу, а з жовтня 2000-го 9 років поспіль - на посаді директора Володимирецького лісгоспу. Після того очолював Костопільський та Млинівський держлісгоспи, далі, перед поверненням у ДП «Костопільське лісове господарство», певний час перебував на державній службі.

- Мені пощастило працювати

...що працівник віддається роботі на 70 чи 80 відсотків, то це не є віддача. І не можна займатись всепрощенням. Якщо не можеш виконувати цей об'єм робіт, то сам дай собі оцінку і відверто скажи, щоб дали простішу роботу. Адже це - виробництво, де все регламентовано та розписано. І, як прочитав у мудрій книзі «Бути начальником», якщо робота добре організована, то 80 відсотків проблем вирішуються самі по собі, на 10 відсотків потрібні втручання керівника, а 10 - іноді й неможливо виконати. Тож, якщо буду церемонитися, то хто виконуватиме об'єми робіт та сплачуватиме податки? Питати ж будуть з мене.

ЛІС - КУЛЬТУРА ПОКОЛІНЬ, ТОМУ ЛІСОВОМУ ГОСПОДАРЮВАННЮ ТРЕБА НАВЧАТИ З ДИТЯЧИХ ЛІТ

Очоливши вдруге Костопільський держлісгосп, Олександр Мелешук одразу націлів колектив на дбайливе та відповідальне ставлення до всіх лісгосподарських процесів, приділяючи першочергову увагу створенню молодих лісопосадок та охороні лісів. Про те, що ліс починається з насіння, досвідчений лісівник засвоїв ще під час навчання в

**Руслан Бінківський
і Богдан Коцький**

...вання майбутнього лісу, зберігається у сховищі із сучасною холодильною камерою. Висівається як у відкритий ґрунт на задалегідь підготовлених площах, так і в суперсучасних теплицях. Теплиці в розсаднику займають площу 0, 08 га. Нині тут висаджено декоративні та інші породи. За допомогою комп'ютерної системи автоматично регулюються температура і полив рослин.

- Однією з інновацій, яку віднедавна почали застосовувати у Костопільському лісгоспі, є вирощування сіянців дуба звичайного із закритою кореневою системою, - розповідає Ольга Блонська. - Це дозволяє забезпечувати значно довші терміни посадки лісових насаджень. За сприятливих погодних умов такі сіянці можна висаджувати протягом всього вегетативного періоду. Нині у касетах вирощуємо більше 80 тисяч штук сіянців дуба звичайного. Наш директор Олександр Олександрович Мелешук приділяє велику увагу розсаднику, адже саме звідси й починається майбутній ліс.

Зауважимо, що, вирощуючи та плакаючи ліси, працівники ДП «Костопільське лісове господарство» одночасно виховують й надійну зміну вартовим зелених шат. Директор підприємства Олександр Мелешук дотримується думки, що ліс - культура поколінь, частина нашої історії і долі. Тому вважає, що дуже важливо, аби лісовому господарюванню люди навчалися ще з дитячих літ. Така позиція керівника зумовила організувати на базі лісгоспу ще одне шкільне лісництво: до вже діючого учнівського лісництва «Юні лісівники», створеного раніше при Великомидській ЗОШ, нещодавно додалося шкільне лісництво «Полісся», базою якого стала Костопільська загальноосвітня школа №8.

- Ми задоволені тим, що учні ще однієї школи стали нашими

своєї країни.

- Наш директор - генератор

Олександр Мелешук з членами шкільного лісництва

Прицепляючи дітям знання про ліс, керівник Костопільського лісгоспу сподівається, що в майбутньому, можливо, хтось із сьогоднішніх школярів посправжньому займеться науковою діяльністю. Так, як це свого часу зробив і він сам. Адже Олександр Мелешук, крім успішного директора, ще й кандидат сільськогосподарських наук.

- Свою наукову діяльність я розпочав ще у Володимирецькому лісгоспі, - зізнається Олександр Олександрович. - Вона присвячена особливостям відновлення лісів у нинішніх умовах. Це суто поліська тема, яка розкриває проблему вирощування продуктивних деревостанів в умовах зміни клімату.

ДИРЕКТОР - ГЕНЕРАТОР ІДЕЙ, ЯКІ МАТЕРІАЛІЗУЮТЬСЯ ГІДНОЮ ЗАРПЛАТОЮ ТА СОЦІАЛЬНИМ ЗАХИСТОМ

Не так давно в Костопільському лісгоспі запрацював деревопереробний цех. Цей крок зробили свідомо, розповідає Олександр

ідей, які втілюються у життя і матеріалізуються гідною зарплатою та соціальним захистом. Він людина масштабного мислення, тому відчуваємо себе впевнено в завтрашньому дні, - висловила думку всього трудового колективу голова профкому Тетяна Доманська.

До вже сказаного додамо, що у різний час Олександра Мелешука виборці обирали депутатом до трьох районних рад: Рівненської, Володимирецької та Костопільської. Причому, не за якісь політичні погляди, а за те, що вірили в реальну допомогу. І він завжди допомагав і порадами, і конкретними справами. Бо, привчившись до відповідальності ще в молоді роки, не зраджує цьому й понині. Адже там, де є відповідальність, вважає, там є і порядок. А порядок та професіоналізм - це та міцна основа, на якій тримається кожне успішне підприємство.

Олександр НИКОНЧУК